

مقایسه عملکرد بانک های دولتی و خصوصی

دکتر حسین خنیفر^۱

دکتر رضا تهرانی^۲

دکتر محمدجواد محقق نیا^۳

زینب بزار^۴

چکیده

در دهه های اخیر بانک های تجاری جهان، با روند جهانی شدن و نگرش پیدایش مشتری مداری مواجه بوده و بر اساس آن تحول و تغییرات اساسی را تجربه کرده است. یکی از راه ها مقابله با این شرایط، خصوصی سازی است. هدف از تحقیق حاضر بررسی و مقایسه عملکرد مالی بانک های تجاری دولتی و خصوصی در چارچوب شرایط موجود بر اساس ابعاد مدل CAMEL، در دوره زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۸ است. نمونه آماری این تحقیق شامل ۴ بانک تجاری دولتی و ۴ بانک تجاری خصوصی است که به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شده است. اطلاعات مورد نیاز این تحقیق نیز از صورت های مالی سال های مورد بررسی بانک های نمونه استخراج شده است. طبق آزمون کلموگورف-اسمیرنف مشخص شد که توزیع نمونه نرمال است بنابراین برای تجزیه و تحلیل فرضیات تحقیق از آزمون میانگین دو جامعه (آزمون T) استفاده شد. نتایج حاصل از آزمون های آماری نشان دهنده عملکرد بهتر بانک های خصوصی در بعد نقدینگی و عملکرد درآمدها و عملکرد بانک های دولتی در بعد کیفیت مدیریت است. و از دیگر ابعاد تفاوت معناداری مشاهده نشد. همچنین نتایج حاصل از آزمون فرضیه اصلی، تفاوت معناداری در عملکرد بانک های دولتی و خصوصی نشان نداد. لذا بانک های خصوصی باید در تلاش برای بهبود عملکرد مدیران خود باشند. در همین راستا راهکارهایی برای بهبود عملکرد مدیریتی بانک ها در قالب پیشنهاد ارائه شده است.

واژگان کلیدی : کفایت سرمایه؛ کیفیت درآمدها؛ عملکرد درآمدها؛ نقدینگی.

^۱. عضو هیات علمی دانشکده مدیریت پردیس قم ، دانشگاه تهران

^۲. عضو هیات علمی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

^۳. عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی

^۴. دانش آموخته کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی پردیس قم ، دانشگاه تهران

مقدمه

صنعت بانکداری در جهان، در دو دهه اخیر به طور چشمگیری تغییر یافته است. تحول فرایند تکنولوژی و جهانی شدن خدمات مالی، بانک‌ها را در معرض افزایش فشار رقابتی و تمرکز در جهت بهسازی سازی عملیات و بهره‌وری قرار داده است که اغلب از طریق ادغام‌ها و هدف‌گذاری‌ها صورت می‌گیرد(Fiorentino, et al., 2009,p.1). با افزایش ضعف‌های عملکردی بنگاه‌های دولتی در این سال‌ها، دولت‌ها و اقتصاددانان به خصوصی سازی روی آوردند. نگرش غالب در این مورد این است که خصوصی سازی از طرق مختلف می‌تواند بهبود کارایی و عملکرد بنگاه‌های مختلف اقتصادی را موجب شود. در سال‌های اخیر واگذاری بانک‌های دولتی به بخش خصوصی از برنامه‌های اصلی خصوصی سازی در کشورهای مختلف دنیا بوده است(لشکری و هژبرالساداتی، ۱۳۸۹، ص ۱۳۵). در کشور ما نیز موضوع خصوصی سازی از اواسط دهه ۷۰، مطرح شد، با اینحال ولی مجوز تأسیس مؤسسات اعتباری و بانک‌های خصوصی در کشور، در سال ۱۳۷۹ داده شد(مجتبهد و محربانی، ۱۳۸۷، ص ۱۰۳). بانک‌ها، به ویژه، بانک‌های تجارتی به عنوان مهمترین جزء صنعت بانکداری با توجه به نقش زن‌ها در سیستم اقتصادی کشورها (Yang & Zhao,2009,p.562) و نقش تعیین کننده آن‌ها در تسريع توسعه، دولت‌ها، سعی می‌شود تا با واگذاری مالکیت بانک‌ها، در وهله اول موجبات افزایش کارایی و بهبود شاخص‌های عملکردی آن‌ها و در نهایت تسريع رشد اقتصادی کشور فراهم گردد(لشکری و هژبرالساداتی، ۱۳۸۹، ص ۱۳۵).

در چار چوب رابطه با سنجش شاخص‌های عملکردی، بررسی عملکرد مالی بانک‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است(غیور، ۱۳۸۸، ص ۳). برای بررسی عملکرد مالی سازمان‌های مالی دامنه وسیعی از شاخص‌ها از گزارش‌های مالی این سازمان‌ها قابل دسترسی است. اما معیارهای مهم در تعیین سازگاری و سلامت یک سازمان مالی به عنوان واسطه‌هایی عمل می‌کنند که توانایی، سودآوری و وضعیت نقدینگی آن سازمان را بسنجند. از معیارهای مختلف کمیته نظارت بر بانکداری بازل^۱ در سال ۱۹۸۸ معیارهای مدل^۲ CAMEL را برای بررسی سازمان‌های مالی پیشنهاد داده است(ADB,2002,P.11). مدل CAMEL مدلی مناسب و ساده برای ارزیابی مالی و سنجش مدیریتی سازمان‌ها است(Kouser &

^۱. نهاد بین‌المللی نظارت بانکی که مرکب از نمایندگان ارشد بانک‌های مرکزی تعدادی از کشورهای صنعتی دنیا، از جمله کشورهای زیر است: آلمان، انگلستان، ایتالیا، فرانسه، آمریکا، سوئیس، سوئد، ژاپن و کانادا. مقر این نهاد در شهر بازل سوئیس قرار دارد و هر سه ماه یکبار جلسات آن تشکیل می‌شود(عباسقلی پور، ۱۳۸۹، ص ۲۹).

^۲. CAMEL: Capital adequacy, Assets quality, Management quality, Earnings, Liquidity

Saba,2012,p.67). لذا در این پژوهش از مدل CAMEL برای سنجش و مقایسه عملکرد مالی بانک های تجاری دولتی و خصوصی استفاده شده است.

بیان مسأله

در دنیای امروزی بانک ها در همه کشورهای جهان نقش کلیدی دارند و سیاست ها و استراتژی های آن ها در توسعه اقتصادی، ایجاد اشتغال، کنترل سطح قیمت ها، درآمد ملی و غیره مؤثر بوده است(کاظمی، ۱۳۸۷، ص.۲). از میان انواع بانک ها، بانک های تجاری مهمترین جزء صنعت بانکداری است که مستقیماً ظرفیت توسعه پایدار صنعت بانکداری را از طریق کارایی عملیاتی و سطح ریسک منعکس می کند(Yang & Zhao,2009,p.562). در دهه های اخیر بانک های تجاری در جهان با روند جهانی شدن و پیدایش نگرش های مشتری مداری مواجه بوده و بر اساس آن تحول و تغییرات اساسی را تجربه کرده اند(کاظمی، ۱۳۸۷، ص.۲). لذا با توجه به پیشرفت تکنولوژی و رقابتی تر شدن صنایع، ایجاد زمینه ای برای همگام شدن با این تغییرات ضرور است. خصوصی سازی^۱ زمینه ای را برای افزایش رقابت میان مؤسسات گوناگون فراهم می آورد، این مقوله کارایی مؤسسات را نیز افزایش می دهد(نوری نسب، ۱۳۸۹، ص.۳۰). در ایران نیز خصوصی سازی چه قبل و چه بعد از انقلاب سال ۵۷ همواره در برنامه های توسعه مورد توجه قرار گرفته است(هوشمند و دیگران، ۱۳۸۹، ص.۷۸). و ضوابط مربوط به تأسیس بانک غیردولتی در ۲۹ ماده و ۹ تبصره، در نهصد و چهل و هشتادین جلسه مورخ ۱۳۷۹/۹/۲۰ شورای پول و اعتبار به تصویب رسید(بهمند و بهمنی، ۱۳۸۵، ص.۷۲) و از آن زمان موضوع خصوصی سازی به طور جدی دنبال شده است.

البته بررسی افزایش سودآوری کارایی عملیات بانک ها مستلزم سنجش و تحلیل کارایی عملیات بانک ها است. بنابراین اساسی ترین گام در بهبود "عملکرد" و "بهره وری"، اندازه گیری آن ها است(کاظمی، ۱۳۸۷، ص.۵).

بررسی عملکرد مالی بانک ها نیز از اهمیت ویژه ای برخوردار است زیرا که آثار تمام فعالیت های بانکی به نحوی در صورت های اساسی مالی نمود می یابد و بدین صورت قابل ارزیابی است (غیور، ۱۳۸۸، ص.۳).

اخیراً یک تکنیک قضاوتی خوب به نام رتبه بندی CAMEL به طور گستردۀ ای برای ارزیابی عملکرد مالی سازمان ها بویژه بانک ها، مورد استفاده قرار گرفته است(Nimalathasan,2008,p.142).

¹. Privatization

و استفاده از معیارهای مدل CAMEL برای بررسی یک سازمان مالی توسط کمیته نظارت بر بانکداری بازل در سال ۱۹۸۸ پیشنهاد شده است(ADB,2002,P.11). از آن سال به بعد بانک های تجاری ایالات متحده از این مدل برای بررسی عملکرد مالی خود استفاده کردند.

این روش در زمرة نگرش های مدرن ارزیابی عملکرد طبقه بندی می شود(حسین زاده بحرینی و دیگران، ۱۳۸۷، ص ۱۲). و بیشتر در کشورهای خارجی معمول بوده و به تازگی مورد توجه بانک های کشورمان قرار گرفته است. لذا مستلزم بررسی های بیشتری است .

خصوصی سازی به عنوان روشی برای رقابت پذیری بانک ها و افزایش کارایی و بهبود عملکرد آن ها در حال اجرا است. لذا در این بررسی با استفاده از مدل CAMEL در پی آنیم که معلوم شود که آیا خصوصی سازی در ایران عامل بهبود عملکرد مالی بانک های تجاری بوده است یا خیر؟ برای این کار، عملکرد بانک ها بر اساس ابعاد مدل CAMEL یعنی کفایت سرمایه، کیفیت دارایی ها، کیفیت مدیریت، عملکرد درآمدها و نقدينگی بررسی و وجود تفاوت معنادار بین عملکرد بانک های دولتی و خصوصی سنجیده می شود. و در نهایت با اطلاعات بدست آمده به دنبال پاسخ به این پرسش هستیم که آیا به طور کلی تفاوت معناداری بین عملکرد مالی بانک های تجاری دولتی و خصوصی وجود دارد یا خیر؟

اهمیت و ضرورت تحقیق

در جهان امروز عملیات بانک ها به عنوان مهمترین فعالیت اقتصادی هر نظام اقتصادی تلقی می شود. هر فعالیت که مستلزم کسب سرمایه و منابع مالی باشد، بی تردید به دخالت بانک ها و مؤسسات مالی نیازمند است(حقیقت و نصیری، ۱۳۸۲، ص ۱۳۷). بنابراین بانک ها نقش مرکزی را در اقتصاد بازی می کنند(Fethi & Pasiouras.,2010,p.189).

وجود یک نظام بانکی غیر کارا در یک کشور توسعه یافته یا در حال توسعه نه تنها موجب بی ثباتی مالی آن در کشور می گردد بلکه اثرات مخرب بین المللی نیز خواهد داشت. (کاظمی، ۱۳۸۷، ص ۵). البته نقش بانک ها در کشورهای در حال توسعه اهمیت بیشتری پیدا می کند زیرا پایین بودن میزان درآمد سرانه از یک سو و میل بالای مصرف از سوی دیگر موجب می شود تا میزان پس اندازها و منابع مالی برای تجهیز سرمایه ها اندک و پراکنده باشد. بنابراین بانک ها نقش مهم تری را برای تأمین مالی و تخصیص مطلوب آن به سرمایه گذاری های مولد ایقا می کنند(غیور، ۱۳۸۸، ص ۳). مع هذا به دلیل ساختار و ویژگی خاص این اقتصادها، مدیریت و مالکیت دولتی این مؤسسات از عوامل مهم محدود کننده حوزه فعالیت و نهایتاً پایین بودن سطح کارایی آن ها بوده است(حسن زاده، سلطانی، ۱۳۸۵، ص ۴۱). لذا

دستیابی به معیارهای یک نظام بانکی قوی و کارآمد، دستیابی به هدف استفاده بهینه از منابع بانک‌ها و انجام عملیات به نحو کارا از دیر باز مورد توجه مسؤولان بانک‌ها بوده است. دستیابی به این امور نیز مستلزم سنجش کارایی عملکرد بانک‌ها است (کاظمی، ۱۳۸۷، ص. ۵).

بنابراین با توجه به تعداد قابل توجه بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری در کشور، همچنین با توجه به روند خصوصی‌سازی بانک‌های دولتی و کاهش نفوذ دولت در بازارهای مالی و نیز تبدیل تعاقوی‌های اعتبار و مؤسسات مالی و اعتباری به بانک (مؤتمنی و دیگران، ۱۳۸۹، ص. ۱۴۱)، نیاز به تجزیه و تحلیل وضعیت مالی بانک‌ها هم برای سهامداران و هم برای سپرده‌گذاران حائز اهمیت است تا سرمایه‌گذاران و سپرده‌گذاران با آگاهی لازم و اطمینان بیشتر در یک مؤسسه سالم و سودآور سرمایه‌گذاری کنند و به این طریق، حرکت چرخ‌های اقتصاد جامعه را به سوی رشد و توسعه تسهیل نمایند (رضانزاد، ۱۳۸۹، ص. ۵۰).

با توجه به این امر که هدف از خصوصی‌سازی بانک‌ها بهبود عملکرد و افزایش کارایی بانک‌ها است و امروزه این امر به طور وسیعی در کشور در حال انجام است، سنجش عملکرد بانک‌های خصوصی برای بررسی تحقق بهبود عملکرد لازم است. بنابراین ما در این تحقیق در بی‌بررسی تحقق این امر از طریق سنجش عملکرد مالی بانک‌های خصوصی و دولتی و مقایسه آن‌ها با هم با استفاده از مدل CAMEL هستیم.

مبانی نظری و پیشینه تحقیق:

در این بخش ضمن تعین تعریف عملیاتی ارزیابی عملکرد و مفاهیم مرتبط با آن، از بعد نظری، مدل مورد استفاده در تحقیق تشریح می‌شود.

ارزیابی عملکرد:

عملکرد یک کسب و کار به عنوان تابعی از کارایی^۱ و اثربخشی^۲ یک فعالیت تعریف می‌شود (Neely et al., 2005, p.1229).

اندازه‌گیری عملکرد موضوعی است که غالباً مورد بحث قرار می‌گیرد اما به ندرت تعریف شده است (Ibid).

نیلی و همکارانش در طراحی سیستم اندازه گیری عملکرد تعاریف زیر را در خصوص اندازه گیری عملکرد ارائه می‌دهند:

¹. Efficiency

². Effectiveness

از نظر آن‌ها از آنجا که عملکرد یک کسب و کار به عنوان تابعی از کارایی و اثربخشی یک فعالیت تعریف می‌شود بنابراین تعاریف زیر را می‌توان برای عملکرد بیان نمود:

- اندازه گیری عملکرد می‌تواند به عنوان فرایند کمی نمودن کارایی و اثربخشی یک فعالیت تعریف گردد.
- یک شاخص عملکرد می‌تواند به عنوان معیاری برای کمی سازی اثربخشی و کارایی یک فعالیت تعریف گردد.
- سیستم ارزیابی عملکرد^۱ (PMS) می‌تواند به عنوان مجموعه معیارهای مورد استفاده برای کمی سازی اثربخشی و کارایی یک فعالیت تعریف شود.

حتی با این تعاریف اندازه گیری عملکرد همچنان موضوعی گستردۀ باقی می‌ماند(Ibid,p.1229).

برای ارزیابی عملکرد بنگاه و نیروی کار آن در بانک‌ها روش‌های متعددی از سوی اقتصاد دانان و صاحب نظران مالی ارائه شده است از جمله تجزیه و تحلیل نسبت‌های مالی، روش‌های پارامتریک مانند روش مرزی تصادفی و ناپارامتریک مانند تجزیه و تحلیل پوششی داده‌ها^۲ (DEA) و ... از بین این روش‌ها، روش DEA در مقالات متعددی مورد استفاده قرار گرفته است. از جمله بررسی‌های خارجی مانند دکر و پوست^۳ (۲۰۰۱)، پارادی و چفنتی^۴ (۲۰۰۴)، انگلیدیس و لیروودی^۵ (۲۰۰۶)، سافین^۶ (۲۰۰۹)، پارادی و دیگران^۷ (۲۰۱۱) و بررسی‌های داخلی مانند حقیقت و نصیری (۱۳۸۲) و زریاب (۱۳۸۸) برای سنجش عملکرد بانک‌ها مورد استفاده قرار گرفته است.

چارچوب CAMEL نیز در سال‌های اخیر به عنوان روشی برای بررسی سلامت و عملکرد مالی بانک‌ها مورد توجه بسیاری از صاحب‌نظران و محققان قرار گرفته است و در تحقیقات بسیاری در خارج از کشور در خصوص عملکرد بانک‌ها از جمله نامالاتسان^۸ (۲۰۰۸)، کار^۹ (۲۰۱۰)، شار و دیگران^{۱۰} (۲۰۱۱) و کوزر و صبا^{۱۱} (۲۰۱۲)، مورد استفاده قرار گرفته است اما در کشور ما مورد توجه محققان و برخی بانک‌ها به آن تازگی دارد و تحقیقات چندانی در این خصوص صورت نگرفته است.

¹. Performance Measurement System

². Data Envelopment Analysis

³. Dekker & Post

⁴. Paradi & Schaffnit

⁵. Angelidis & Lyroudi

⁶. Sufian

⁷. Paradi, et al

⁸. Nimalatahsan

⁹. Kaur

¹⁰. Shar, et al

¹¹. Kouser & Saba

مدل CAMELS برای ارزیابی عملکرد بانک‌ها: مدل CAMELS نگرش مدرن در مطالعات بانکی است. این مدل یکی از معروف‌ترین روش‌هایی است که در سال‌های اخیر مورد توجه بسیاری از صاحب نظران و تحلیل‌گران قرار گرفته است (قادری و دیگران، ۱۳۸۹، ص ۲۱۳).

این سیستم در اکتبر سال ۱۹۸۷ توسط اداره اتحادیه اعتبار ملی^۱ (NCUA) بکار گرفته شده است (Babar&Zeb,2011,p.23). درجه اعتبار، سودآوری و نقدینگی، از جمله مهمترین معیارها برای تعیین شایستگی و سنجش فعالیت یک بانک است. به همین منظور از سال ۱۹۸۸ کمیته ناظارت بر بانکداری بازل نیز بکارگیری شاخص‌های CAMEL را برای ارزیابی نهادهای مالی لازم دانسته است (عباسقلی پور، ۱۳۸۹، ص ۳۹). در سال ۱۹۹۷ یک جزء دیگری به CAMEL با عنوان ریسک بازار (S) افزوده شده است. هر چند، اغلب کشورهای در حال توسعه برای ارزیابی عملکرد سازمان‌های مالی از CAMEL به جای CAMELS استفاده می‌کنند (Baral,2005,p.42). کشور ما نیز جزء کشورهای در حال توسعه محسوب می‌شود لذا در این بررسی از مدل CAMEL استفاده می‌کنیم. مدل CAMEL شامل ۵ بعد: کفایت سرمایه، کیفیت دارایی، کیفیت مدیریت، عملکرد درآمدها و نقدینگی است.

کفایت سرمایه توانایی مالی بانک را نشان می‌دهد (Dincer.,et al,2011,p.1532) و برای اندازه گیری آن سرمایه بانک به دو قسمت تقسیم می‌شود: سرمایه اصلی و سرمایه تكمیلی (Baral,2005,p.43). کارکرد اصلی این نسبت، حمایت بانک در برابر زیان‌های غیرهمنتظره و نیز حمایت از سپرده گذاران و اعتباردهندهان است (سیف، ۱۳۸۵، ص ۳۶). بعد دوم کیفیت دارایی است که تمرکز اولیه تجزیه و تحلیل آن بر ریسک اعتباری است (Jegarasasingam,2006,p.4). کیفیت دارایی ها در بانک‌ها مستقیماً با عملکرد مالی آن‌ها در ارتباط است. ارزش تسهیلات، وابسته به ارزش نقد شدن وثایق آن است، در حالی که ارزش سرمایه گذاری‌ها به ارزش بازار وابسته است. از بانک انتظار می‌رود که از دارایی‌های با ثبات در پرتفوی خود استفاده نماید و برای کاهش ارزش دارایی‌های خود یک برنامه زمان‌بندی شده و ذخایر مناسب برای جبران ارزش آن در نظر بگیرد (عباسقلی پور، ۱۳۸۹، ص ۳۰). کیفیت درست مدیریت کلیدی برای عملکرد بانک است اما سنجش آن مشکل است. به هر حال شاخص‌های متعددی می‌توانند مشترکاً به عنوان شاخص درستی و شایستگی مدیریت به کار گرفته شوند. نسبت مخارج، درآمد هر کارمند، هزینه هر وام، میانگین اندازه وام‌ها و هزینه هر واحد پول وام داده شده می‌توانند به عنوان نماینده کیفیت مدیریت استفاده شوند (Baral,2005,p.44). بعد دیگر عملکرد درآمد

^۱. National Credit Union Administration

هاست که ارتباط زیادی با چگونگی مدیریت دارایی‌ها و بدھی‌ها در آن نهاد دارد. کسب درآمد در یک نهاد مالی، باید سودآور باشد، به نحوی که از رشد دارایی‌ها حمایت کند و قابلیت اندوخته سازی در سازمان را بالا برد تا به افزایش حقوق سهامداران منجر گردد. عملکرد درآمدی خوب متنه به افزایش اطمینان سپرده گذاران، سرمایه گذاران، وام دهنده‌گان و بخش عمومی نسبت به مؤسسه خواهد شد.(ADB,2002,P.15).

در نهایت، بعد نقدینگی است که کنترل آن از مسؤولیت‌های مهم مدیر بانک است. استفاده از وجود کوتاه مدت در سرمایه گذاری‌های بلند مدت، بانک را با این ریسک مواجه می‌کند که دارندگان حساب‌های سرمایه گذاری ممکن است متقاضی دریافت وجه خود باشند و این نکته بانک را مجبور به فروش دارایی‌های خود نماید. بانک باید نقدینگی کافی برای پاسخگویی به تقاضای سپرده گذاران و وام گیرندگان داشته باشد تا اطمینان عمومی را نسبت به خود جلب نماید(عباسقلی پور، ۱۳۸۹، ص. ۳۰).

فرضیات تحقیق:

تحقیق حاضر هر یک فرضیه اصلی و پنج فرضیه فرعی به قرار زیر مبتنی است.

فرضیه اصلی:

بین عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی در ابعاد پنج گانه مدل CAMEL تفاوت معنادار وجود دارد.

فرضیه‌های فرعی: فرضیه‌های تحقیق عبارتند از:

۱. بین عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی در بعد کفایت سرمایه تفاوت معنادار وجود دارد.
۲. بین عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی در بعد کیفیت دارایی‌ها تفاوت معنادار وجود دارد.
۳. بین عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی در بعد کیفیت مدیریت تفاوت معنادار وجود دارد.
۴. بین عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی در بعد عملکرد درآمدها تفاوت معنادار وجود دارد.
۵. بین عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی در بعد نقدینگی تفاوت معنادار وجود دارد.

نوع تحقیق: این پژوهش از لحاظ هدف، کاربردی و از لحاظ نحوه گردآوری اطلاعات، توصیفی از نوع پیمایشی است. برای بدست آوردن اطلاعات مربوط به اجزاء چارچوب CAMEL از گزارش های عملکرد بانک ها که شامل صورت های مالی بانک ها است و از یادداشت های توضیحی صورت های مالی بانک های نمونه استفاده شده است.

جامعه آماری این تحقیق تمامی بانک های تجاری دولتی و خصوصی(۷ بانک دولتی و ۱۳ بانک خصوصی در دوره زمانی تحقیق) کشور ایران است. برای انجام تحقیق حاضر بر اساس نظر کارشناسان بانکی و خبرگان انتخاب ۴ بانک تجاری دولتی شامل بانک سپه، تجارت، صادرات و ملی و ۴ بانک تجاری خصوصی شامل بانک اقتصادنوین، پارسیان، پاسارگاد و سامان به عنوان نمونه مناسب تشخیص داده شدند. این بانک ها با شیوه نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شده اند. قلمروی زمانی تحقیق نیز سال های ۱۳۸۵ الی ۱۳۸۸ در نظر گرفته شده است.

برای سنجش ابعاد مدل مورد بررسی در این تحقیق از نسبت های زیر استفاده شد:

کفایت سرمایه: طبق ماده یک آیین نامه کفایت سرمایه مصوب ۱۳۸۲ نسبت کفایت سرمایه حاصل تقسیم سرمایه پایه به مجموع دارایی های موزون شده به ضرایب ریسک بر حسب درصد (اعم از اقلام بالای خط و اقلام زیر خط) است (بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۲/۱۱/۲۹، ص ۱).

$$\text{نسبت کفایت سرمایه} = \frac{\text{اقلام بالای خط (ضریب ریسک)}}{\text{اقلام بالای خط (ضریب ریسک)} + \text{اقلام زیر خط (ضریب تبدیل)} (\text{ضریب ریسک})}$$

در این تحقیق برای اندازه گیری ۴ بعد دیگر از رهنمودهای بانک توسعه آسیا(ADB,2002,PP.13-16) به شرح زیر استفاده شده است:

کیفیت دارایی: شامل ۴ مولفه زیر :

¹ نسبت ذخیره زیان و ام

¹. Loan Loss Provision Ratio

$$\text{نسبت نخیره زیان وام} = \frac{\text{میانگین دارایی های درآمد را}}{100}$$

بدهی های معوق پورتفولیو^۱

$$\text{بدهی های معوق پورتفولیو} = \frac{\text{کل مطالبات} \times 100}{\text{مانده مطالبات معوق}}$$

نسبت زیان وام^۲

$$\text{نسبت زیان وام} = \frac{\text{میانگین کل مطالبات} \times 100}{\text{هزینه مطالبات مشکرک الوصول}}$$

نسبت اندوخته^۳

$$\text{نسبت اندوخته} = \frac{\text{کل مطالبات} \times 100}{\text{نخیره زیان وام}}$$

کیفیت مدیریت

$$\text{کیفیت مدیریت} = \frac{\text{هزینه های عملیاتی}}{\text{هزینه های پرداختی}} = \frac{\text{هزینه های پرداختی}}{\text{هزینه های عرضه پول وام داده شده}} = \frac{\text{هزینه های عرضه پول وام داده شده}}{\text{هزینه های عملیاتی}}$$

^۱. Portfolio in Arrears

^۲. Loan Loss Ratio

^۳. Reserve Ratio

عملکرد درآمدها: مشتمل بر ۵ مولفه زیر است
 بازده دارایی ها^۱(%)

$$\frac{100 \times \text{سود خالص پس از مالیات}}{\text{متوسط مجموع دارایی ها}} = \text{بازده دارایی ها} (%)$$

بازده حقوق صاحبان سهام(%)

$$\frac{100 \times \text{سود خالص پس از مالیات}}{\text{متوسط حقوق صاحبان سهام}} = \text{بازده حقوق صاحبان سهام} (%)$$

نسبت حاشیه بهره (%)

$$\frac{\text{(c) } 100 \times \text{هزینه بهره و دیگر هزینه های مالی}}{\text{(d) متوسط استراحت}} - \frac{\text{(a) } 100 \times \text{درآمد حاصل از پورتفولیو وام}}{\text{(b) متوسط پورتفولیو وام}} = \text{نسبت حاشیه بهره} (%)$$

نسبت حاشیه سود^۲(%)

$$\frac{\text{(c) } 100 \times \text{هزینه بهره و دیگر هزینه های مالی}}{\text{(b) متوسط کل منابع}} - \frac{\text{(a) } 100 \times \text{درآمد غیر مملوکی - درآمد کل}}{\text{(a) متوسط کل پورتفولیو}} = \text{نسبت حاشیه سود} (%)$$

نسبت هزینه های واسطه گری^۳(%)

$$\frac{\text{[کارمزد ها و کمیسیون ها و هزینه های واگذاری تهدید + هزینه بهره] - هزینه های کل}}{\text{متوسط کل دارایی ها}} = \text{نسبت هزینه های واسطه گری} (%)$$

نقدینگی با دو مولفه زیر:

نسبت تسهیلات به سپرده ها(%)

$$\frac{\text{100} \times (\text{شامل وام های کوتاه مدت و اوراق بهادار قابل داد و ستد}) \text{ وام ها}}{\text{سپرده های مشتریان}} = \text{نسبت تسهیلات به سپرده ها} (%)$$

نسبت تسهیلات به سپرده های (میان مدت و بلندمدت)(%)

¹. Return On Assets

². Interest-Spread Ratio

³. Earnings-Spread Ratio

⁴. Intermediation Cost Ratio

$$\frac{\times 100}{\text{سپرده های بلند مدت و میان مدت}} = \frac{\text{نسبت تسهیلات به سپرده های} (\text{میان مدت و بلند مدت})}{(\%)}$$

برای منظور تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS16 استفاده شد. در ابتدا آزمون کلموگورف – اسمایرنف برای بررسی نرمال بودن داده ها انجام گرفت. سپس، آزمون میانگین دو جامعه مستقل برای بررسی وجود تفاوت معنادار بین عملکرد بانک های دولتی و خصوصی به کار گرفته شد.

یافته های تحقیق

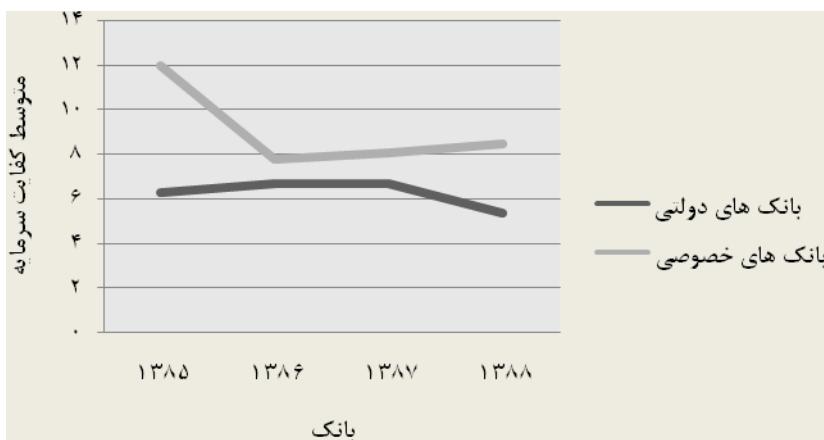
این تحقیق با استفاده از داده های جمع آوری شده هشت بانک نمونه، طی یک دوره ای چهار ساله – سال های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۸ – از هشت بانک نمونه اجرا شد. سپس با محاسبه میانگین نسبت های مدل CAMEL میانگین عملکرد بانک های تجاری دولتی و خصوصی بر اساس هر یک از ابعاد مدل در سال های مذکور مورد مقایسه قرار گرفت . و در ادامه نتایج حاصل از آزمون های آماری فرضیات ارائه گردید.

(الف) مقایسه عملکرد بانک های دولتی و خصوصی بر اساس بعد کفایت سرمایه

جدول ۱: متوسط نسبت کفایت سرمایه بانک های دولتی و خصوصی در سال های ۱۳۸۵ - ۱۳۸۸ (واحد درصد)

	سال				بانک
	۱۳۸۸	۱۳۸۷	۱۳۸۶	۱۳۸۵	
بانک های دولتی	۵/۴	۶/۷	۶/۷	۶/۳	
بانک های خصوصی	۸/۵	۸/۱	۷/۸	۱۲	

۶۳ مقایسه عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی

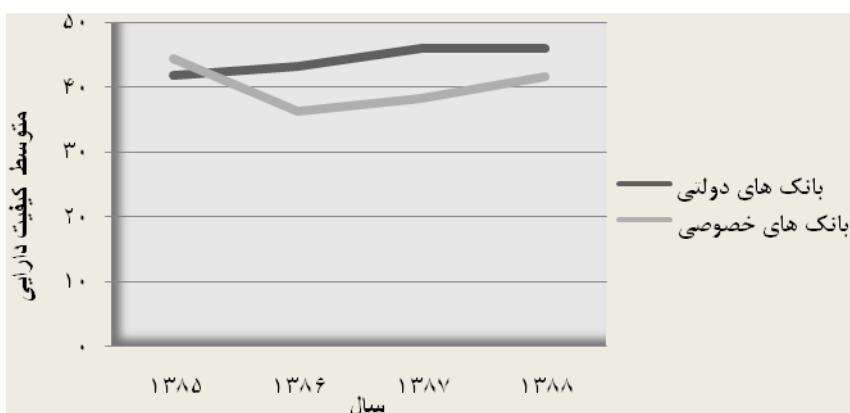
نمودار ۱: مقایسه نسبت کفایت سرمایه بانک‌های دولتی و خصوصی در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۸۸، مبنای: جدول(۱)

نسبت کفایت سرمایه بانک‌ها طبق قوانین بانک مرکزی باید حداقل ۸ درصد باشد. در جدول و نمودار بالا مشاهده می‌شود که نسبت کفایت سرمایه بانک‌های خصوصی ۸ درصد و بالاتر است. اما این نسبت در بانک‌های دولتی زیر حد استاندارد قرار دارد. بر این اساس نتایج بدست آمده حاکی از وضعیت مطلوب‌تر بانک‌های خصوصی نسبت به بانک‌های دولتی از نظر نسبت کفایت سرمایه است. البته این تفاوت ناچیز است.

(ب) مقایسه عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی بر اساس بعد کیفیت دارایی

جدول ۲: متوسط کیفیت دارایی بانک‌های دولتی و خصوصی در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۸۸ (واحد درصد)

سال				
	بانک	بانک های دولتی	بانک های خصوصی	
۱۳۸۸	۴۵/۹۷	۴۶	۴۳/۱۷	۴۱/۸۳
۱۳۸۷	۴۱/۴۹	۳۸/۱۴	۳۶/۲۲	۴۴/۳
۱۳۸۶				
۱۳۸۵				

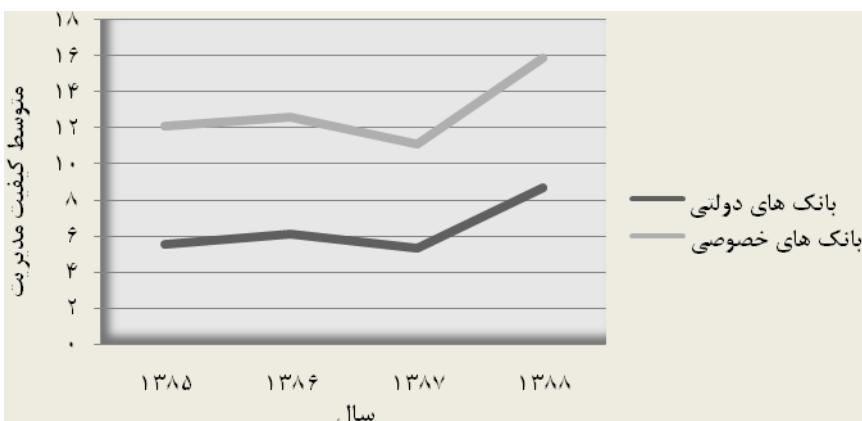
نمودار ۲: مقایسه بعد کیفیت دارایی بانک های دولتی و خصوصی در سال های ۱۳۸۵-۱۳۸۸، مبنای: جدول (۲)

بر اساس نمودار بالا عملکرد بانک های دولتی از لحاظ کیفیت دارایی کمی بهتر از بانک های خصوصی است البته با توجه با افزایش کیفیت دارایی های بانک های خصوصی در سال های اخیر در این بعد تفاوت بانک های دولتی و خصوصی چندان محسوس نیست.

(ج) مقایسه عملکرد بانک های دولتی و خصوصی بر اساس بعد کیفیت مدیریت

جدول ۳: متوسط کیفیت مدیریت بانک های دولتی و خصوصی در سال های ۱۳۸۵-۱۳۸۸ (واحد درصد)

سال	بانک های دولتی	بانک های خصوصی
۱۳۸۸	۸/۷	۱۵/۹
۱۳۸۷	۵/۳	۱۱/۱
۱۳۸۶	۶/۱	۱۲/۶
۱۳۸۵	۵/۵	۱۲/۱

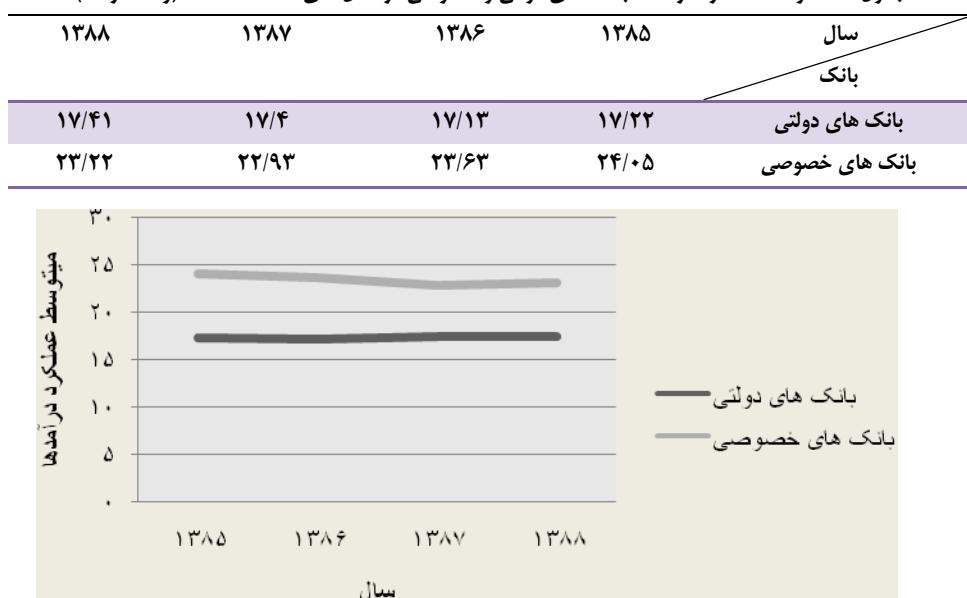
۲۵ مقایسه عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی

نمودار ۳ : مقایسه بعد کیفیت مدیریت بانک‌های دولتی و خصوصی در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۸۸، مبنای: جدول (۳)

بنا به نمودار فوق که میانگین این نسبت در بانک‌های دولتی کمتر از بانک‌های خصوصی است و این بیانگر عملکرد بهتر مدیریت بانک‌های دولتی است.

(د) مقایسه عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی بر اساس بعد عملکرد درآمدها

جدول ۴ : متوسط عملکرد درآمدهای بانک‌های دولتی و خصوصی در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۸۸ (واحد درصد)

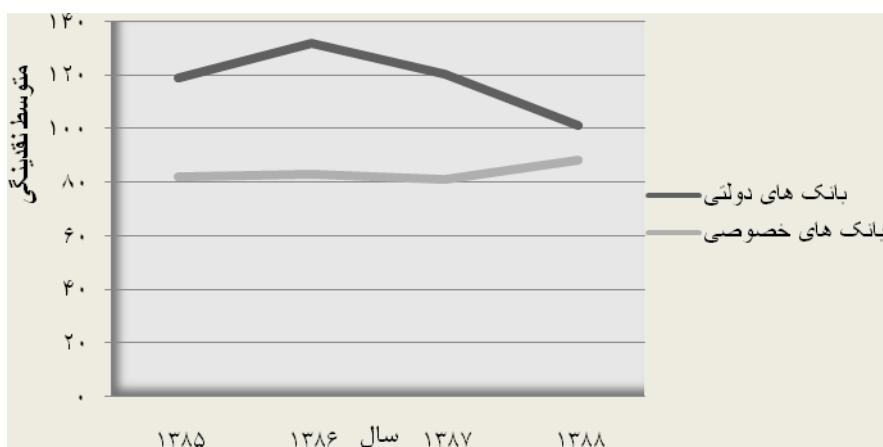

نمودار ۴ : مقایسه بعد عملکرد درآمدهای بانک‌های دولتی و خصوصی در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۸۸، مبنای: جدول (۴) براساس نمودار فوق که متوسط عملکرد درآمدهای بانک‌های خصوصی بالاتر از بانک‌های دولتی است و این بیانگر عملکرد بهتر بانک‌های خصوصی نسبت به بانک‌های دولتی از نظر درآمدها آن‌ها است.

(ه) مقایسه عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی بر اساس بعد نقدینگی

جدول ۵: متوسط نقدینگی بانک‌های دولتی و خصوصی در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۸۸ (واحد درصد)

نمودار ۵: مقایسه بعد نقدینگی بانک های دولتی و خصوصی در سال های ۱۳۸۵-۱۳۸۸، مبنی: جدول (۵) بنابراین مقایسه بعد نقدینگی بانک های خصوصی در بانک های خصوصی بین ۸۰ تا ۸۵ درصد است اما این میانگین در بانک های دولتی بالای ۱۰۰ است و این بیانگر عملکرد بهتر بانک های خصوصی نسبت به بانک های دولتی از نظر نقدینگی است. البته این نسبت در بانک های دولتی در سال های اخیر روند نزولی پیدا کرده که نشان دهنده بهبود وضعیت نقدینگی این بانک ها در سال های اخیر است.

تجزیه و تحلیل استنباطی داده ها: آزمون بررسی توزیع نرمال داده ها و آزمون فرضیه های تحقیق را در بر می گیرد.

الف) آزمون بررسی توزیع نرمال داده ها

برای بررسی اینکه آیا داده ها برای هر پنج بعد مدل از توزیع نرمال پیروی می کنند یا نه از آزمون کلموگروف - اسمیرنف (K-S) استفاده شد.

جدول ۶: نتایج آزمون (K-S) برای داده های تحقیق

CAMEL ابعاد مدل					
نقدینگی	عملکرد درآمدها	کیفیت دارایی ها	کیفیت مدیریت	کفایت سرمایه	سطح معنی داری آزمون (sig(2-tailed))
۰/۶۷۴	۰/۸۸۲	۰/۸۶۶	۰/۶۹۸	۰/۲۹۷	
H0	H0	H0	H0	H0	
					نتیجه آزمون

با انجام آزمون k-s در بررسی توزیع داده های هر یک از ابعاد مدل تحقیق حاضر در سطح اطمینان ۹۵ درصد میزان P-value محاسبه شد که مقدار آن برای بعد کفایت سرمایه $= 0.297$ sig و برای بعد کیفیت مدیریت $= 0.866$ sig و برای بعد عملکرد درآمدها $= 0.698$ sig و برای بعد نقدینگی $= 0.874$ sig و برای بعد امنیت $= 0.882$ sig به دست آمد از آنجا که چون برای تمام ابعاد بزرگتر است $sig > 0.05$ برای آزمون لذا فرض صفر (H_0) پذیرفته می شود و فرض مقابل (H_1) رد می شود. بنابراین داده ها برای هر پنج بعد مدل از توزیع نرمال پیروی می کنند. در نتیجه: نرمال بودن توزیع کل داده ها پذیرفته می شود.

(ب) آزمون فرضیه های تحقیق

برای آزمون فرضیه های تحقیق با توجه به نرمال بودن توزیع داده های مدل از آزمون میانگین دو جامعه مستقل^۱ (آزمون T) استفاده شده است. نتایج حاصل از این آزمون در جدول زیر نشان داده شده است.

به زبان آماری فرضیات را می توان به صورت زیر بیان نمود.

$H_0 = \mu_1 = \mu_2$ $H_1 = \mu_1 \neq \mu_2$	بین عملکرد بانک های دولتی و خصوصی در ابعاد مورد نظر تفاوت معناداری وجود ندارد. بین عملکرد بانک های دولتی و خصوصی در ابعاد مورد نظر تفاوت معناداری وجود دارد.
---	---

جدول ۷: نتایج آزمون T برای فرضیه اصلی

فرضیات تحقیق	مقدار t	سطح معناداری آزمون	نتیجه آزمون
اصلی	-0.639	0.527	پذیرش
فرعی اول	-1.567	0.212	پذیرش
فرعی دوم	1.384	0.216	پذیرش
فرعی سوم	-4.344	0.005	رد
فرعی چهارم	-7.855	0.000	رد
فرعی پنجم	3.523	0.012	رد

با انجام آزمون T در بررسی وجود تفاوت معنادار بین عملکرد بانک های دولتی و خصوصی در سطح اطمینان ۹۵ درصد میزان P-value را محاسبه شد که با توجه به جدول بالا برای فرضیه اصلی و فرضیات

¹. Independent-Samples T Test

فرعی اول و دوم بزرگتر $> 0.05 \text{ sig}$ است لذا فرض صفر (H_0) برای این فرضیات پذیرفته و فرض مقابل (H_1) را رد می‌شود. یعنی برابری میانگین‌های دو جامعه در این فرضیات پذیرفته می‌شوند. بنابراین فرضیه اصلی و فرضیات فرعی اول و دوم رد می‌شوند. اما برای فرضیات فرعی سوم و چهارم و پنجم ($H_1 < 0.05 \text{ sig}$) کوچکتر است لذا فرض صفر (H_0) برای این فرضیات را رد می‌کنیم و فرض مقابل (H_1) را می‌پذیریم. و برابری میانگین‌ها برای این فرضیات پذیرفته نمی‌شوند. بنابراین فرضیات فرعی سوم و چهارم و پنجم پذیرفته می‌شوند. در نتیجه بین عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی از نظر بعد کفایت سرمایه و کیفیت دارایی‌ها تفاوت معناداری وجود ندارد. اما از نظر بعد کیفیت مدیریت و عملکرد در آمددها و نقدینگی تفاوت معناداری وجود دارد. در مجموع نیز با توجه به نتیجه آزمون فرضیه اصلی بین عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی در ابعاد پنج گانه مدل CAMEL تفاوت معناداری وجود ندارد.

نتیجه گیری و پیشنهاد‌ها

نتیجه گیری: براساس مرور مبانی نظری موضوع و پیشینه تحقیق به صراحت می‌توان بیان داشت که نتایج اغلب تحقیقات داخلی و بین‌المللی عملکرد بهتر بانک‌های خصوصی نسبت به بانک‌های دولتی را تأیید می‌کنند و خصوصی سازی را به عنوان فرایندی برای بهبود عملکرد و کارایی بانک‌ها می‌دانند. اما نتایج حاصل از این تحقیق تفاوت معناداری را بین عملکرد بانک‌های دولتی و خصوصی نشان نمی‌دهد. نکته‌ای که در اینجا باید در مقایسه با تحقیقات خارجی مورد توجه قرار گیرد، این است که تحقیقات ذکر شده و سایر تحقیقات موجود در پیشینه خصوصی سازی، در کشورهای مختلف و با وضعیت‌های سیاسی و اقتصادی مختلف اجرا شده است و نمی‌توان شرایط یکسانی برای آن‌ها در نظر گرفت. در خصوص تحقیقات داخلی نیز، این تحقیقات در سال‌ها و نمونه‌های متفاوتی صورت گرفته‌اند که ممکن است در برخی سال‌ها به دلیل شرایطی خاص و یا عملکرد بسیار خوب یک یا دو بانک نمونه نتایج متفاوتی ارائه شود. همچنین هریک از این تحقیقات از مدل‌ها و شاخص‌های متفاوتی برای مقایسه عملکرد بانک‌ها استفاده کرده و هر کدام معیارهای خاصی از عملکرد را مورد ارزیابی قرار داده‌اند. از بین تحقیقاتی که در پیشینه تحقیق ارائه شده است تحقیق انجام شده توسط مجتبهد و محربی (۱۳۸۷) تا حدودی از نظر شاخص‌های سود آوری، نقدینگی و سرمایه در سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۸۱ است، در این بررسی به مقایسه نتایج محاسبه شاخص‌ها بدون استفاده از آزمون آماری پرداخته است، نتایج این بررسی نشان از وضعیت مطلوب‌تر بانک‌های خصوصی از نظر کفایت سرمایه و نسبت حقوق صاحبان سهام نسبت به بانک‌های دولتی دارد که از این نظر با نتایج تحقیق حاضر مشابه است. اگرچه که تحقیق حاضر تفاوت

معناداری را بین عملکرد بانک‌ها از نظر نسبت کفایت سرمایه نشان نمی‌دهد ولی میانگین این نسبت نشان از وضعیت مطلوب تر بانک‌های خصوصی نسبت به دولتی دارد اما این تفاوت معنادار نیست. باید توجه داشت که خصوصی سازی بانک‌ها می‌تواند برخی شاخص‌های عملکردی با قدرت بیشتری تأثیر بگذارد. یکی از این شاخص‌ها نقدینگی است زیرا خصوصی سازی باعث ایجاد آزادی انتخاب برای بانک‌ها در نحوه تخصیص منابع خود در سرمایه گذاری‌های مختلف می‌شود. بنابراین بانک‌های خصوصی معمولاً تمايل به سرمایه گذاری کوتاه مدت و پریازده دارند و از مشارکت در سرمایه گذاری‌های زیربنایی و بلندمدت با مخاطرات بالایی، اجتناب می‌کنند. در حالی که یکی از دلایل وجودی بانک‌های دولتی کمک به تجهیز منابع لازم برای اجرای سیاستگذاری‌هایی است که دارای بازدهی بلند مدت است که این امر مخاطرات بالایی دارد و ریسک نقدینگی بانک‌های دولتی را به شدت افزایش می‌دهد. بنابراین با این شرایط بانک‌های خصوصی می‌توانند با مدیریت درست، ریسک نقدینگی خود را کاهش دهند و بانک خود را از نظر نقدینگی در شرایط مطلوبی قرار دهند.

همانگونه که در نتایج تحقیق حاضر مشاهده می‌شود بانک‌های دولتی از نظر کیفیت مدیریت بهتر از بانک‌های خصوصی عمل کرده اند اما بانک‌های خصوصی از نظر دو بعد عملکرد دارایی‌ها و نقدینگی تفاوت معنادار و عملکرد بسیار بهتری را نسبت به بانک‌های دولتی داشته اند اما در کل بانک‌های خصوصی علی رغم میانگین عملکردی بالاتر نسبت به بانک‌های دولتی تفاوت معناداری با عملکرد بانک‌های دولتی نداشته اند و بانک‌های خصوصی علی رغم انتظار نتوانسته اند عملکرد مناسب را داشته باشند. البته با توجه به این که زمان زیادی از تشکیل بانک‌های خصوصی و امر خصوصی سازی نمی‌گذرد و حدود یک دهه است که این امر به طور جدی دنبال شده است بنابراین باید این فرصت را به بانک‌های خصوصی داد که وضعیت عملکردی خود را بهبود بخشنند. و این امر نیاز به نظارت مستمر، برنامه‌ریزی دقیق و بهبود مدیریت برای داشتن عملکرد مناسب تر و سلامت مالی بانک‌ها دارد.

پیشنهادها : با توجه به نتایج حاصل از فرضیات تحقیق راهکارهای زیر برای بهبود عملکرد بانک‌ها پیشنهاد می‌شود:

۱. افزایش نسبت کفایت سرمایه: بانک‌ها برای افزایش این نسبت، نیازمند افزایش بیشتر سرمایه، تغییر در ترکیب دارایی‌ها و یا اعمال هر دو این سیاست هستند. برخی راه حل‌های موجود عبارتند از:
 - (الف) افزایش سهام سرمایه درجه یک
 - (ب) کاهش دارایی‌های ریسکی

ج) کاهش ریسک اعتباری بین بانکی

۲. کاهش مطالبات عموق بانک ها: بویژه بانک های خصوصی باید با برنامه ریزی و مدیریت درست در پی کاهش و حتی حذف مطالبات عموق خود باشند.

راهکارهای کاهش مطالبات به قرار زیر پیشنهاد می شود :

(الف) کنترل و نظارت بر حیات مالی وام گیرنده

(ب) ارتقای سطح علمی و تخصصی کارکنان بانک

(ج) تشکیل و استفاده از مؤسسه‌های رتبه بندی اعتباری مشتریان

(د) لزوم ایجاد بخش اختصاصی در سیستم قضایی برای رسیدگی به دعاوی

(ه) الزام محاکم قضایی برای در اولویت قرار دادن رسیدگی به پرونده های مهم بانکی

۳. کاهش هزینه های عملیاتی: البته در اغلب کشورهای در حال توسعه ای که از تورم بیش از ۲۰ درصد رنج می برند، هزینه های عملیاتی بانکی و شکاف همزمان بین نرخ های وام و سپرده به شدت بالاست. بنابراین مشکل اصلی، تورم است و پایین آوردن آن تنها علاج عاقلانه است.

۴. افزایش حاشیه سود: به دو روش زیر می توان حاشیه سود را افزایش داد:

(الف) کیفیت بهتر و در نتیجه درآمد بالاتر و سرمایه گذاری در بخش های سودآور

(ب) کاهش بیشتر هزینه ها کاهش هزینه های مالی با استفاده از مزیت نسبی ناشی از بهرهوری و تکنولوژی و مواردی نظری آن.

۵. تعديل نسبت تسهیلات به سپرده ها: بانک های دولتی با برنامه ریزی درست تا حد امکان با ید به تعديل نسبت تسهیلات به سپرده های خود به خصوص نسبت تسهیلات اعطایی به سپرده ها (بلندمدت و میان مدت) بپردازنند. تا ریسک نقدینگی خود را کاهش دهند.

پیشنهادهایی نیز برای پژوهش های آتی به قرار زیر ارائه می شود:

مدل استفاده شده در این تحقیق یک مدل جامعی از شاخص های مختلف برای سنجش عملکرد و سلامت مالی بانک های است و از لحاظ اطلاعاتی در حوزه های پذیرفته شده ادبیات بانکی است و اخیراً مورد توجه محققان قرار گرفته است و همچنان جای کار و بررسی در کشورمان دارد. بنابراین موضوعات زیر با استفاده از مدل CAMEL برای پژوهش های آتی پیشنهاد می شود.

سنجش عملکرد و سلامت مالی بانک ها در سال های آتی و مقایسه آن نسبت به عملکرد گذشته با استفاده از مدل CAMEL.

سنجش عملکرد بانک ها قبل و بعد از خصوصی شدن با استفاده از مدل CAMEL.

رتبه بندی بانک های مختلف و یا شعب مختلف یک بانک از لحاظ عملکردی و سلامت مالی با استفاده از مدل CAMEL.

برای این کار از مدل سیستم رتبه بندی تخمینی^۱ (SEER) می توان استفاده کرد. این مدل از آخرین آمار مالی بانک برای محاسبه CAMEL استفاده می کند.

پیش بینی احتمال شکست بانک ها در آینده نزدیک با استفاده از مدل CAMEL بنابراین محققان بعدی می توانند به وسیله این مدل احتمال شکست بانک های مختلف بخصوص بانک ها و مؤسسات غیردولتی را در آینده نزدیک بررسی کنند.

^۱. The System Estimating Examination Rating

منابع

۱. اسلامی بیگدلی، غلامرضا(۱۳۸۷) مباحثی در تئوری و مدیریت مالی، تهران: انتشارات ترمه.
۲. امامی میدی، علی(۱۳۷۹) اصول اندازه گیری کارآیی و بهره وری (علمی و کاربردی)، تهران: مؤسسه مطالعات و پژوهش های بازرگانی.
۳. امیری، هادی و رئیس صفری، مجتبی(۱۳۸۴) "بررسی کارآیی بانک های تجاری در ایران و عوامل نهادی مؤثر بر آن"، مجله جسارت های اقتصادی، شماره ۳، صص ۱۴۲-۹۷.
۴. اولیاء، محمدصالح، مدرسی، سید ناصر، بهجت، محسن و شهوازیان، سلاله(۱۳۸۹) آشنایی با سیستم های ارزیابی عملکرد، تهران: نص.
۵. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، اداره مطالعات و مقررات بانکی(۱۳۸۹)، "ایین نامه کفایت سرمایه"، ضمیمه بخشنامه مب/۱۹۶۶ و مب/۱۹۶۷ (تهران: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۸۲/۱۱/۲۹).
۶. بهمند، محمد و بهمنی، محمود(۱۳۸۵) بانکداری داخلی-۱ (تحویل منابع پولی)، جلد اول، چاپ سیزدهم، تهران: مؤسسه عالی بانکداری ایران (بانک مرکزی).
۷. حسین زاده بحرینی، محمد حسین، ناجی میدانی، علی اکبر و چمانه گیر، فرشته(زمستان ۱۳۸۷) "مقایسه کارآیی اقتصادی بانک های خصوصی و دولتی در ایران با استفاده از روش تحلیل پوششی(فرآگیر) داده ها(DEA)"، مجله دانش و توسعه، سال پانزدهم، شماره ۲۵، صص ۱-۳۰.
۸. حقیقت، جعفر و نصیری، ناصر(پاییز و زمستان ۱۳۸۲) "بررسی کارآیی سیستم بانکی با کاربرد تحلیل پوشش داده ها (مطالعه موردی بانک کشاورزی)", فصلنامه پژوهش های اقتصادی، شماره ۹ و ۱۰، صص ۱۷۱-۱۳۵.
۹. رضا نژاد، اکبر(آذر ۱۳۸۹) "نسبت های مالی عملکرد در بانک ها (بخش دوم)"، فصلنامه بانک و اقتصاد، شماره ۱۱۰، صص ۴۰-۵۰.
۱۰. زمانی فراهانی، مجتبی(زمستان ۱۳۷۸) پول، ارز و بانکداری، ویرایش جدید، تهران: نشر ترمه.
۱۱. سلطان محمدی، حفظ الله (تابستان ۱۳۸۶). توسعه و خصوصی سازی بانک ها: روندها، موضوعات، تجربه ها و درس ها، فصلنامه بانک، صص ۷۲-۶۲.
۱۲. سیف، ولی الله(اردیبهشت ۱۳۸۵). "کفایت سرمایه در نظام بانکی قسمت دوم" ماهنامه حسابدار، سال بیستم، شماره ۱۷۱، صص ۱۶-۱۹ و صص ۳۶-۳۸ و صص ۵۶-۵۷.
۱۳. صدری، محمد باقر (زمستان ۱۳۸۶). "کفایت سرمایه؛ شاخص مهم ارزیابی بانک ها"， فصلنامه بانک صادرات ایران، شماره ۴۳، صص ۵-۴.

۱۴. طاهری، شهنام (۱۳۸۱). توسعه اقتصادی و برنامه ریزی، چاپ چهارم، تهران: هواي تازه.
۱۵. عباسقلی پور، محسن (خرداد ۱۳۸۹). "عوامل مؤثر بر بهبود عملکرد بانک ها"، فصلنامه بانک و اقتصاد، شماره ۱۰۶، صص ۲۴-۳۵.
۱۶. غیور، سید مرتضی (پاییز ۱۳۸۸). "مقایسه عملکرد مالی بانک های تجاری دولتی و خصوصی بر اساس رویکرد تصمیم گیری چندمعیاره،" فصلنامه علمی- پژوهشی- تخصصی گروه مدیریت دانشگاه امام رضا (علیه السلام)، شماره هشتم، صص ۹-۳.
۱۷. جی. فرای، مکسول (۱۳۹۰). پول، بهره و بانکداری در توسعه اقتصادی، مترجمان: اکبر کمیجانی، محمود مشهدی احمد و ناهید پور رستمی، تهران: مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی.
۱۸. قادری، سید فرید، آزاده، محمد علی، میرجلیلی، مریم و شیخ علیشاهی، محمد (۱۳۸۹). "ارزیابی عملکرد منابع انسانی بانک ها بر اساس روش های DEA و Fuzzy DEA"، نشریه تخصصی مهندسی صنایع، دوره ۴۴، شماره ۲، صص ۲۲۸-۲۱۳.
۱۹. کاظمی، رسول (۱۳۸۷). "تجزیه و تحلیل عملکرد مالی بانک های دولتی جمهوری اسلامی ایران و مقایسه آن با بانک های اسلامی کشورهای حوزه خلیج فارس"، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته حسابداری، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران.
۲۰. لشکری، محمد، هژیر الساداتی، مرتضی (پاییز ۱۳۸۹). "خصوصی سازی بانک ها و تأثیرات آن بر افزایش کارایی و بهبود عملکرد بانک ها"، فصلنامه راهبریاس، شماره ۲۳، صص ۱۳۵-۱۴۸.
۲۱. مجتبه، احمد و حسن زاده، علی (۱۳۸۷) پول و بانکداری و نهادهای مالی، تهران: پژوهشکده پولی و بانکی.
۲۲. مجتبه، احمد و محرابی، لیلا (۱۳۸۷) خصوصی سازی بانک ها و تأثیر آن بر عملکرد نظام بانکی، تهران: پژوهشکده پولی و بانکی.
۲۳. وکیلی، سهیلا (زمستان ۱۳۸۶). "کفایت سرمایه لازمه بانکداری نوین"، فصلنامه بانک، صص ۲۴-۳۰.
۲۴. هوشمند، محمود، فرمانبر، محمد و کیوانفر، محمد (زمستان ۱۳۸۹). "تحلیل عملکرد شرکت های واگذار شده به بخش خصوصی (از طریق بورس اوراق بهادار) طی برنامه سوم توسعه"، مجله دانش و توسعه، سال هفدهم، شماره ۳۳، صص ۷۶-۹۶.
25. ADB(2002). Guidelines for the Financial Governance and Management of Investment Projects Financed by the ADB. *Section Of Financial Institutions*, PP.1-22.
26. Babar,Haseeb Zaman., Zeb, Gul. (2011). *CAMELS Rating System For Banking Industry In Pakistan.*, Master Thesis. Umea School of Business.PP:1-90.

27. Baral,Keshar J.(2005). Health Check-up of Commercial Banks in the Framework of CAMEL: A Case Study of Joint Venture Banks in Nepal. *The Journal of Nepalese Business Studies*, Vol.II, NO.1, pp.41-55.
28. Dincer, Hasan., Gencer, Gulsah., Orhan, Nazife., Sahinbas, Kevser.(2011). A Performance Evaluation of the Turkish Banking Sector after the Global Crisis via CAMELS Ratios, *Procedia Social and Behavioral Sciences*, Vol 24, PP: 1530–1545.
29. Fiorentino, Elisabetta., Vincenzo, Alessio De., Heid, Frank., Karmann, Alexander & Koetter, Michael(2009). The effects of privatization and consolidation on bank productivity: comparative evidence from Italy and Germany. Series 2: *Banking and Financial Studies*, No.03, pp.1-36.
30. Jegarasasingam, Anandakumar.(2006). Malaysian rating corporation berhad. *journal of financial institution rating*. No.: 364803 V.p:1-8.
31. Kaur, Harsh Vineet (2010). Analysis of Banks in India-A CAMEL Approach. *GLOBAL BUSINESS REVIEW*, Vol.11, No.2, pp.257–280.
32. Kouser, Rehana & Saba, Irum(2012). Gauging the Financial Performance of Banking Sector using CAMEL Model: Comparison of Conventional, Mixed and Pure Islamic Banks in Pakistan. *International Research Journal of Finance and Economics*, Issue 82, pp.67-88.
33. Nakane, Ma'rcio I. & Weintraub, Daniela B. (2005). Bank privatization and productivity: Evidence for Brazil. *Journal of Banking & Finance*, Vol.29, pp.2259–2289.
34. Neely, Andy, Gregory, Mike & Platts, Ken(2005). Performance measurement system design- A literature review and research agenda. *International Journal of Operations & Production Management*, Vol. 25, No. 12, pp. 1228-1263.
35. Nimalathan, B.(2008). A Comparative Study Of Financial Performance Of Banking Sector In BANGLADESH – An Application Of CAMELS Rating System. Annals of University of Bucharest, *Economic and Administrative Series*, Nr. 2, pp.141-152.
36. Omran, M.(2006). “Privatization, State Ownership, and Bank Performance in Egypt”, *World Development*, Vol. 35, No. 4, 714-733.
37. Otchere, Isaac(2009).Competitive and value effects of bank privatization in developed countries.*Journal of Banking & Finance*,Vol.33, pp.2373–2385.
38. Shar, Amir Hussain., Shah, Muneer Ali & Jamali, Hajan(2011). Performance evaluation of pre- and postnationalization of the banking sector in Pakistan: An application of CAMEL model. *African Journal of Business Management*, Vol. 5(3), pp. 747-761.
39. Wirnkar A.D. & Tanko M.(2007). CAMEL(S) AND Banks Performance Evaluation: The Way Forward. *Electronic copy available at: <http://ssrn.com>*, pp.1-21.

۳۵ ↷ مقایسه عملکرد بانکهای دولتی و خصوصی

40. Yang, Shaomei & Zhao, Junyan (2009). Study on Commercial Banks Credit Risk Based on AGA and Camel Rating System. *Second International Workshop on Knowledge Discovery and Data Mining*, PP.562-565.

